

॥ श्री नरसिंहनभस्तुतिः ॥

पांत्वस्मान पुरुदूतवैरिबलवन मातंग माघद्धटा
कुंभोच्याद्रि विपाटनाधि कपटु प्रत्येक वज्रायिताः ।
श्रीमत्कंठीरवास्य प्रततसुनभरा दारितारातिदूर
प्रध्व स्तध्वांतशांत प्रविततमनसा भाविता भूरिभागैः ॥ १
॥

लक्ष्मीकांत समंततोऽपि कलयन नैवेशि तुस्ते समं
पश्याम युत्तमवस्तु दूरतरतो आपास्तं रसो योऽष्टमः ।
यद्रो षोत्कर दक्षनेत्रकुटिल प्रांतोत्थिताग्नि स्फुरत
भयो तोपम विष्णुलिंग भसिता ब्रह्मेश शङ्कोत्कराः ॥ २ ॥
॥ ॐ श्रीमद् आनंदतीर्थ भगवत पादकृता श्री नरसिंह
नभस्तुतिः संपूर्णा ॥

मंगलाचरण

ओम ॥ श्रीमद् विष्णुवंधिनिष्ठा आतिगुण गुरुतम
श्रीमदानंदतीर्थ

त्रैलोक्या चार्थ पादो ज्वलजल जलसत पांत वोऽस्मान
पुनंतु ।

वाचां यत्र प्रणेत्री त्रिभुवन महिता शारदा शारदेंदु
ज्योत्स्ना लक्ष्मिती श्री धवलितकुमा प्रेम भारंभार ॥ १
॥

[इलश्रुतिः १: ९ स्लोका भाषण मत्तु चिंतनेयल्लि स्पष्टते
नीडुत्तदे.]

उत्कंठा कुंठकोला हलजवविदिता जस्र सेवानुवृद्ध
प्राजा ल्मज्ञानधूतां धतमससुमनो मौलिरत्नाव लीनामा
लकत्यु द्रेकावगाऽ प्रघटनसघटा त्कार संघृष्यमाण प्रांत
प्रांश्यांघि पीठ त्थितकनकरजः पिंजरा रंजिताशाः ॥२॥

[इलश्रुतिः २: ९ स्लोका ओब्बर आलोचने प्रक्रियेयन्नु
सुधारिसुत्तदे.]

जन्माधि व्याध्युपाधि प्रतिहति विरह प्रापकाशां गुणानाम
अग्राणाम मर्षकाशां चिरमुदित चिदानंद संदोहदानामा

એતેષા મેષ દોષ પ્રમુષિત મનસાં દ્રેષિણાં દૂષકાણાં
દૈત્યાનામ આર્તિમંધે તમસિ વિદધતાં સંસ્તવે નાસ્મિ શકતઃ
॥ ૩ ॥

[ફલશ્રુતિઃ ૩ઃ ઈ સ્લોકા અડેતડેગળુ મત્તુ દુઃખદિંદ
સ્વાતંત્ર્યવન્નુ નીડુત્તદે]

અસ્યા વિષ્કર્તુકામં કલિમલકલુષે ડસ્મિન્જને જ્ઞાનમાર્ગ
વંધં ચંદ્રેંદ્ર રુદ્ર ઘુમણિ ફણિવયો નાયકાઘૈરિ હાધ ।
મધ્વાખ્યં મંત્રસિદ્ધં કિમુત કૃતવતો મારુ તસ્યાવતારં
પાતારં પારમેષ્ઠ્યં પદમપવિપદઃ પ્રાપ્તુરા પન્નપુંસામ ॥ ૪ ॥

[ફલશ્રુતિઃ ૪ઃ ઈ સ્લોકા મંત્રગળુ મત્તુ જાપગળ પઠણદલ્લિ
ચશસ્સન્નુ નીડુત્તદે.]

ઉદ્ધિદ્યુત વિપ્રચંડાં નિજરુચિનિકર વ્યાપ્ત લોકાવકાશો
બિભ્રદ ભીમો ભુજેયો ડભ્યુદિતદિનકરા ભાંગદાઢ્ય પ્રકાંડે ।
વીર્યો દ્ધાર્યા ગદાગ્ર્યામ ચમિહ સુમતિં વાયુદેવો વિદધ્ય
આદધ્યાત્મ જ્ઞાનનેતા ચતિવર મહિતો ભૂમિ ભૂષા મણિર્મે ॥

५ ॥

[इलश्रुतिः ५ः ९ स्लोकावु कैगोंऽ यावुदे डेलसदल्लि
ओब्बर प्रयत्नगण साक्षात्कारवन्नु नीडुत्तदे]

संसारो तापनित्यो पशमदसदय स्नेहहा सांबुपूर
प्रोध द्विधानवध द्युतिमणि किरण श्रेणि संपूरिताशः।
श्रीवत्सां डाधिवासो चिततरसरल श्रीमद आनंदतीर्थ
क्षीरांभो धिर्विभिंधाद भवदनभिमतं भूरिमे भूतिहेतुः ॥ ५ ॥

[इलश्रुतिः ५ः ९ स्लोकावु इलप्रद स्नेहवन्नु नीडुत्तदे मत्तु
दुःभगणन्नु तेगेदुहाडुत्तदे.]

मूला वायु

मूर्धन्ये षोऽंजलिर्मे दृढतर मिहते बध्यते बंध पाश
अत्रे दारे सुभानां भजति भुवि भविष्य द्विधात्रे द्युभर्त्रे ।
अत्यंतं संततंत्वं प्रदिश पद्युगे हंत संताप भाजम
अस्माकं भक्तिमेकां भगवत उतते माधवस्याथ वायोः ॥

७ ॥

[इलश्रुतिः ७: ९ स्लोकावु लौकिक लगत्तुगणिंद मत्तु
भावनेगणिंद स्वातंत्र्यवन्तु नीदुत्तदे मत्तु देह मत्तु मनस्सन्तु
अलपडिसुत्तदे]

साभ्रोषणा भीशु शुभ्र प्रभम भयनभो भूरि भू भृद्धि भूति
आविष्यु भूक्तभूषां भवनमपि विभो ऽभेदि अत्रे अभूवे ।
येनभू विभ्रमस्ते भ्रमयतु सुभृशं अर्भु वदुर भृताशान
भ्रांतिर भेदाव भासस त्विति भयमभि भूर भोक्ष्यतो
मायिभिक्षून ॥ ८ ॥

[इलश्रुतिः ८: ९ स्लोका अनगत्य उत्साहदिंद व्यक्तियन्तु
शमनगोणिसुत्तदे.]

येऽमुं भावं भजंते सुरभुज सुजना राधितं ते तृतीयं
भासंते भासुरैस्ते सहचरयलितै श्रामरै श्रारुवेषाः ।
वैकुंठे कंठलग्न स्थिरशुचि विलसत कान्ति तारुण्यलीला
लावण्या पूर्णकान्ता कुचभरसुलभा श्लेष सम्मोद सांद्राः ॥

८ ॥

[इलश्रुतिः ८ः ० स्लोका महिणेयरिंद सौकर्यवन्नु कुंडुकोणलु
सहाय माडुत्तदे]

आनंदा न्मंदमंदा ददतिहि मरुतः कुंड मंदार नंधा
वत्यामोदान दधाना मृदपदमुदितो द्रीतकैः सुंदरीशाम ।
वृदै रावंधमुक्तं द्रहि मगुमद नाहीद्र देवेद्रसेव्ये
मौकुंटे मंदरेऽस्मिन नविरतमुदयन मोदिनां देवदेव ॥ १० ॥

[इलश्रुतिः १०ः ० स्लोका मक्कणु मत्तु सामान्य संतोषदिंद
संतोषवन्नु नीडुत्तदे.]

उत्तप्ता त्युत्कटत्विट प्रकटकटकट ध्वानसंधट्ट नोधद्विद
युद्व्य उठस्कुलिंग प्रकर विकिरणो त्कवाथिते आधितांगान ।
उद्गाढं पात्यमाना तमसि तत ०तः किंकरैः पंकिलेते
पंक्तिर्गावशां गरिमशा ग्लपयतिहिभव द्वेषिणो विद्वदाद्य ॥
११ ॥

[इलश्रुतिः ११: ० स्लोकऱ ओऒऒर शत्रुगण मेले गेलुवन्नु
नीडुत्तडे.]

अस्मिन्न स्मद्गुशं हरिचरण चिरध्यान सन्मंगलानां
युष्माकं पार्श्व भूमिं धृतरणरिण्ड स्वर्गिसेव्यां प्रपन्नः ।
यस्तूदास्तेस आस्ते अधिभवम सुलभ क्लेश निमोकमस्त
प्रायानंदं कथंचि न्नवसति सततं पंच कष्टेऽति कष्टे ॥ १२ ॥

[इलश्रुतिः १२: ० स्लोकऱवु सोमारितनवन्नु तेगेदुहाडुत्तडे
मत्तु भक्ति यन्नु देवर कडेगे हृदगोणिसलु सहाय माडुत्तडे]

क्षुत्क्षामान रक्षरक्षो रदभरनभर क्षुण्ण विक्षोमि ताक्षान
आमग्ना नंधडूपे क्षुरमुभ मुभरैः पक्षिमि विक्षतांगान ।
पूया सृङ्ख्रविष्ठा डृमिडुल कलिले तत्क्षण क्षिप्तशक्त्या
धस्त्र प्रातादितांस्त्व द्विष उपविहते वत्रूकल्या ञलूकाः ॥
१३ ॥

[इलश्रुतिः १३: ० स्लोकऱ ञडतन मत्तु सोमारितनवन्नु
तेगेदुहाडुत्तडे मत्तु शत्रुगणन्नु नाशमाडुत्तडे.]

मातर्मे मातरिश्वन पितरतुलगुरो भ्रातरिष्ठाप्त अंधो
स्वामिन सर्वातरात्मन नजरजरयितर जन्म मृत्याम
अयानाम ।

गोविंदे देहि भक्तिं भवति च भगवन्न उर्वितां निर्निमितां
निर्व्याजं निश्चलां सद्गुणगण बृहतीं शाश्वतीम आशुदेव ॥
१४ ।

[इलश्रुतिः १४ः ई स्लोकः छिरियरिगे गौरव मत्तु विधेयते
बेणेसलु मत्तु समाजदल्लिन जनरल्लि गौरववन्नु गणिसलु
सहाय माडुत्तदे]

विष्णो रत्युत्तमत्वाद् अभिलगुणगणौ स्तत्र भक्तिं
गरिष्ठाम
आश्लिष्टे श्रीधराभ्याम अमुमथ परिवारात्मना सेवकेषु ।
यः संघत्ते विरिंचे श्वसनविहगपा नंतरुद्रेंद्रपूर्वे
ष्वाध्यायं स्तारतभ्यं स्फुटमवति सदा वायुरस्मद् गुरुस्तम
॥ १५ ॥

[इलश्रुतिः १५: ० स्लोकः देवर अरिवु मत्तु महत्तरतेयन्नु
अभिवृद्धिपडिसलु सहाय माडुत्तदे.]

तत्त्वज्ञान मुक्तिभाजः सुभयसि हि गुरो योग्यता
तारतभ्याद

आधत्से मिश्रबुद्धीं स्त्रिदिवनिरयभू गोचरा न्नित्यबद्धान ।
तामिस्रां धादिकाप्ये तमसि सुबहुलं दुःख यस्यन्य थाज्ञान
विषयो राज्ञा त्तिरित्थं श्रुतिशतमिति हासादियाऽऽ कर्णायामः ॥
१५ ॥

[इलश्रुतिः १६: ० स्लोकः मोक्षवन्नु पडेदुकोणलु सहाय
माडुत्तदे.]

हनूमान

वंदेऽहं तं हनूमान ०ति महितमहा पौरुषो बाहुशाली
प्यात स्तेऽग्र्योऽवतारः सहित ०ह बहु ब्रह्म चर्यादि धर्मैः ।
सस्नेहानां सहस्वान अहरहरहितं निर्दहन देहभाजम
अंशो मोहापहोयः स्पृहयति महतीं भक्तिमघापि रामे ॥

૧૭ ॥

[ફલશ્રુતિ: ૧૭: ઈ સ્લોકા અસાધ્યવાદ કાર્યગળ્લુ
નિર્વહિસલુ સહાય માડુત્તદે.]

પ્રાક પંચા શત્સહસ્રૈ વ્યવહિતમમિતં યોજનૈઃ પર્વતં ત્વં
ચાવત સંજીવના ઘૌષધ નિધિ મધિક પ્રાણ લંકામનૈષીઃ ।
અદ્રાક્ષી દુત્પતંતં તત ઉત ગિરિમુત પાટયંતં ગૃહીત્વા
ચાંતં ખે રાઘવાંઘ્રૌ પ્રણાતમપિ તદૈ કક્ષણે ત્વાં હિ લોકઃ ॥ ૧૮
॥

[ફલશ્રુતિ: ૧૮: ઈ સ્લોકા અનેક ભીતિગોળિસુવ
રોગગળિગે વિરુદ્ધવાગિ પ્રતિવિષવાગિ કાર્યનિર્વહિસુત્તદે.]

ક્ષિપ્તઃ પશ્ચાત્સલીલં શતમતુલમતે યોજનાનાં સૌચ્ય
સ્તાવદ્ધિ સ્તારવાંશ્ચા પ્યુપલલવ ઈવ વ્યગ્રબુદ્ધ્યા ત્વચાડતઃ
।
સ્વસ્વસ્થા નસ્થિતાતિસ ચિરશકલશિલા જાલ સંશલેષનષ્ટ
ચ્છેદાંકઃ પ્રાગિવાભૂત કપિવરવપુષ સ્તેનમઃ કૌશલાય ॥ ૧૯
॥

[इलश्रुतिः १८ः ६ स्लोका तत्वगण मेले ओब्बर निलुवु
साधिसलु, नष्टगणन्नु मत्तु मनस्सिन असमर्थतेयन्नु
निर्वहिसलु सहाय माडुत्तदे.]

दृष्ट्वा दृष्टाधि पोरः स्फुटित कनकस धर्म दृष्टास्थिदूटं
निष्पिष्टं हाटकाद्रि प्रकट तटतटा कातिशंको जनोऽभूत ।
येनाजौ रावणारि प्रियनटनपटु मुष्टिरिष्टं प्रदेषुं
किं नेष्टे मेसतेऽष्टा पदकटकटि त्कोटिभा मृष्टकाष्ठः ॥ २०
॥

[इलश्रुतिः २०ः ६ स्लोका ओब्बर शत्रुगण मेले गेलुवन्नु
नीडुत्तदे.]

देव्या देशप्राणीति द्रुहिण हरवरा वध्यरक्षो विघाताद
यासेवो धक्ष्यार्द्रः सहभुजमकरो द्रामनामा मुकुंदः ।
दुष्प्रापे पारमेष्ठये करतलमतुलं मूर्ध्नि विन्यस्य धन्यं
तन्वन भूयः प्रभूत प्राणय विकसिता ष्वेक्षाण स्त्वेक्षमाणः
॥ २१ ॥

[इलश्रुतिः २१: ९ स्लोकः ओष्पर आसेगण्णु पूरैसुत्तदे.]

भीमसेन

१धने निधनेन विधनो बहुल बलबड ध्वंसनाधेन शोचद्वि
प्राणुकोशपाशै रसुविधृति सुभस्यैड चक्राजनानामा
तस्मै ते देव दुर्मः दुरुकुलपतये डर्मशा च प्रशामान
डिर्मीरं दुर्मतीनां प्रथममथ च यो नर्मशा निर्ममाथ ॥ २२ ॥

[इलश्रुतिः २२: ९ स्लोकः ओष्पर प्रगतियल्लि
अडेतडेगण्णु निर्वहिसलु सहाय माडुत्तदे.]

निर्मृङ्गन्न अत्ययत्नं विजरवरजरा संघकायास्थि संधी
न्युद्धेत्वं स्वध्वरे वा पशुमिव दमयन विष्णुपक्षद विडीशम ।
यावत प्रत्यक्षभूतं निजिल मज्जुवं तर्पया मासिथासौ
तावत्या ऽऽयोवि तृप्त्या डिमु वद भगवन राजसू याश्वमेधे
॥ २३ ॥

[इलश्रुतिः २३: ९ स्लोकः शत्रुगण मेले

विजयवन्तुमादुत्तदे.]

क्ष्वेला क्षीणादृष्टासं तवरणमरि हन उद्भवे दामबाहो
र्बहक षौहिण्यनीक क्षपाण सुनिपुणं यस्य सर्वोत्तमस्य ।
शुश्रूषार्थं चकर्थ स्वयमयमथसं वक्तुम आनंदतीर्थ-
श्रीमन्नामन समर्थ स्त्वमपि हि युवयोः पादपद्मं प्रपद्ये ॥
२४ ॥

[इलश्रुतिः २४ः ९ स्लोका मेलधिकारिगणिते निष्ठेयन्नु
प्रतिफल नीदुत्तदे.]

द्रुह्यंतीं हृद्गुहं मां द्रुतमनिलजला द्वावयंतीम विद्या
निद्रां विद्राव्य सद्यो रचनपटुमथाऽ पाद्य विद्यासमुद्र ।
वाग्देवी सासुविद्या द्रविणद विद्विता द्रौपदी रुद्रपत्न्या
द्युद्रिक्ता द्रागभद्रा द्रह्यतु दयिता पूर्व भीमाऽज्ञ याते ॥ २५
॥

[इलश्रुतिः २५ः ९ स्लोका भाषणदल्लि स्पष्टते नीदुत्तदे
मत्तु अज्ञानवन्तु नाशपडिसुत्तदे.]

याभ्यां शुश्रूषुरासीः कुरुकुल जनने क्षत्र विप्रो द्विताभ्यां
ब्रह्मभ्यां बृंहिताभ्यां चितिसुभ वपुषा कृष्णनामा
स्पदाभ्याम ।
निर्मेदाभ्यां विशेषाद्द्वि वचन विषयाभ्या मुत्ताभ्याम
अमूभ्यां
तुभ्यं च क्षेमद्वेभ्यः सरसि च विलस ल्लोचनेभ्यो नमोऽस्तु
॥ २५ ॥

[इलश्रुतिः २५: ४ स्लोका गुरु भक्ति नीदुत्तदे.]

गच्यन सौगंधिकार्थं पथिस हनुमतः पुच्छ मच्छस्य भीमः
प्रोद्धर्तुं नाशकत्स त्वमुमुरु वपुषा भीषया मासयेति ।
पूर्वाज्ञानौ चसोस्ते गुरुतम वपुषोः श्रीमद आनंदतीर्थ
कीडामात्रं तदेतत प्रमदद सुधियां मोहक द्वेष भाजम ॥ २७ ॥

[इलश्रुतिः २७: ४ स्लोका ओष्पर डेलसगणल्लि
यशस्सन्नु नीदुत्तदे.]

બહી: કોટીરટીક: કુટિલ કટુમતી નુત્કટા ટોપકોપાન
દ્રાક ચ ત્વં સત્વરત્વા અરણદ ગદયા પોથયા માસિથારીન
।

ઉન્મથ્યા તથ્યમિથ્યા ત્વવચન વચના નુત્પથ સ્થાંસ્તથા
ડન્યાન્પ્રાયઅઃ સ્વપ્રિયાયૈ પ્રિયતમ કુસુમં પ્રાણ તસ્મૈ
નમસ્તે ॥ ૨૮ ॥

[ફલશ્રુતિ: ૨૮: ઈ સ્લોકા સુળ્લુ મત્તુ વંચનેય વિરુદ્ધ
રક્ષિસુત્તદે.]

મધ્વા

દેહા દુત્કામિ તાનામ અધિપતિ રસતામ અક્રમાદ વકબુદ્ધિ:
કુદ્ધ: કોઘૈક વશ્ય: કૃમિરિવ મણિમાન દુષ્કૃતી નિષ્કિ ચાર્થમ ।
ચક્રે ભૂચક્ર મેત્ય કકચમિવસતાં ચેતસ: કષ્ટ શાસ્ત્રં
દુસ્તર્ક ચક્રપાણે ગુણગણ વિરહં જીવતાં ચાધિકૃત્ય ॥ ૨૯ ॥

[ફલશ્રુતિ: ૨૯: ઈ સ્લોકાવુ નિમ્મન્નુ સમાજક્રે હેચ્યુ
જનપ્રિયગોળિસુત્તદે મત્તુ બેલેબાળુવંતે માડુત્તદે.]

तदुष्प रेक्षानुसारा त्कतिपयकुनरै रादृतोऽन्यै विसृष्टो
ब्रह्माऽहं निर्गुणोऽहं वितथ मिदमिति छेष पाषंऽ वाढः ।
तद्युक्त्या भासजाल प्रसरविषतरु द्दहदक्ष प्रमाश
ज्वाला मालाधरोऽग्निः पवन विजयते तेऽव तार स्तृतीयः
॥ ३० ॥

[इलश्रुतिः ३०ः ४ स्लोकावु चर्येगणल्लि यशस्सन्नु
नीदुत्तदे.]

आक्रोशंतो निआशा भयभरवि वशस्वाशया शिछन्नदर्पा
वाशंतो देशनाश स्त्विती अत कुधियां नाशमाशा दशाऽशु ।
धावंतो ऽशलीलशीला वितथ शपथ शापाशिवाः शांतशौर्या
स्त्वद्द्व्याभ्या सिंहनादे सपदि दृदृशिरे मायिगो मायवस्ते ॥
३१ ॥

[इलश्रुतिः ३१ः ४ स्लोका ओब्बर शत्रुगणन्नु सोलिसुत्तदे.]

त्रिष्वप्ये वावतारे प्वरिभिरपघृणं हिंसितो निर्विकारः

सर्वज्ञः सर्वशक्तिः सकल गुणगण्डा पूर्णरूप प्रगल्भः ।
स्वच्छः स्वच्छंद मृत्युः सुभयसि सुजनं देव किं चित्रमत्र
त्राता यस्य त्रिधामा षगद्गुत वशगं किंकराः शंकराद्याः ॥ ३२
॥

[इलश्रुतिः ३२ः ईं स्लोकड अकालिक मरणावन्नु तडेयुत्तडे मत्तु
प्यातियन्नु साधिसलु सहाय माडुत्तडे.]

उधन मंदस्मितश्री मृदुमधुमधुरा लापपी यूषधाराप
उिरा सेकोपशांता सुभसुजनमनोलोचना पीयमानमा
संद्रक्ष्ये सुंदरंसं दुहद्विह महदानंदम आनंदतीर्थ
श्रीमद वक्त्रेदुब्बिंभं दुरित नुदुदितं नित्यदाहं कदानु ॥ ३३ ॥

[इलश्रुतिः ३३ः ईं स्लोकड प्रबल मत्तु आकर्षक
व्यक्तित्ववन्नु अभिवृद्धिपडिसलु सहाय माडुत्तडे.]

प्राचीना चीर्णपुण्यो अयचतुरतरा चारतश्चारुचिता
नत्युच्यां रोचयंतीं श्रुतिचितवचनां श्राव कांश्चोद्य युंचून ।
व्याभ्या मुत्भात दुःभां चिरमुचित महाचार्य चिंतार तांस्ते

ચિત્રાં સચ્છાસ્ત્ર કર્ત શ્વરણ પરિચરાં છાવયા સ્માંશ્ચ કિંચિત
॥ ૩૪ ॥

[ફલશ્રુતિ: ૩૪: ઈ સ્લોકા ઓબ્બર આશયગળ્લુ પૂરૈસુત્તદે
મત્તુ આસેગળ્લુ પરિણામકારિયાગિ તિળિસુવ સામર્થ્ય
નીડુત્તદે.]

પીઠે રત્નોપકલૃપ્તે રુચિર રુચિમણિ જ્યોતિષા સન્નિષણ્ણં
બ્રહ્માણં ભાવિનંત્વાં જ્વલતિ નિજપદે વૈદિકાઘાહિ વિદ્યાઃ ।
સેવંતે મૂર્તિમત્યઃ સુચરિત ચરિતં ભાતિ ગંધર્વ ગીતં
પ્રત્યેકં દેવ સંસત્સ્વપિ તવ ભગવન નર્તિત ધોવધૂષુ ॥ ૩૫
॥

[ફલશ્રુતિ: ૩૫: ઈ સ્લોકા હેસરુ મત્તુ ખ્યાતિયન્નુ
સાધિસલુ સહાય માડુત્તદે.]

સાનુ કોશૈરજસ્રં જનિ મૃતિનિરયા ધૂર્મિ માલાવિલેડસ્મિન
સંસારા બ્ધૌનિમગ્નાં છરણ મશરણા નિચ્છતો વીક્ષ્ય જંતૂન
।

युष्माभिः प्रार्थितः सञ्ज नलनिधि शयनः सत्यवत्यां महर्षे
व्यक्तश्चिन्मात्रमूर्तिर नभलु भगवतः प्राकृतो नतु देहः ॥

३५ ॥

[इलश्रुतिः ३५: १ स्लोकावु लौकिक लगतुगलनु बिडिसुवुदु
मतु उत्तम मक्कलनु पडेयुवुदुक्के सहाय माडुत्तदे.]

अस्तव्यस्तं समस्त श्रुतिगत मधमै रत्नपूगं यथांघै
रर्थं लोकोप कृत्यै गुणगण निलयः सूत्रया मास कृत्स्नम ।
योऽसौ व्यासाभिधान स्तमह महरहर भक्तितस्तत
प्रसादात्
सद्योविद्यो पलब्धयै गुरुतम मगुरुं देवदेवं नमामि ॥ ३७ ॥

[इलश्रुतिः ३७: १ स्लोका नष्टगणिंद चेतरेसिकोणलु
सहाय माडुत्तदे.]

आज्ञामन अन्यैरधार्या शिरसि परिसर द्रश्मि कोटीर कोटौ
कृष्णस्या क्लिष्टकर्मा दधदनु सरणा दर्थितो देवसंघैः ।
भूमावागत्य भूमन्न असुकर मकरो ब्रह्मसूत्रस्य भाष्यं

दुर्भाष्यं व्यस्यदस्यो र्भणित उदितं वेद सद्युक्ति त्तिस्त्वम
॥ ३८ ॥

[इलश्रुतिः ३८ः ष्टौ स्लोकः षडवन्तु गणिसलु सहाय
माडुत्तदे.]

भूत्वा क्षेत्रे विशुद्धे द्विजगण निलये इष्यपी ठामिधाने
तत्रापि ब्रह्मजति स्त्रिभुवनविशदे मध्य गेहाभ्यगेहे ।
पारि व्राज्याधिराजः पुनरपि बहरीं प्राप्य कृष्णं चनत्वा
कृत्वा भाष्याणि सम्यग व्यतनुतच भवान भारतार्थ
प्रकाशम ॥ ३९ ॥

[इलश्रुतिः ३९ः ष्टौ स्लोकः षडवन्तु मङ्गलिंद लाभ पडेयलु
अनङ्गल माडुत्तदे.]

वंदे तं त्वा सुपूर्णा प्रमति मनुदिना सेवितं देववृष्टै
वीदे वंदारुमीशे श्रिय उत नियतं श्रीमद आनंदतीर्थम ।
वंदे मंदाकिनी सत सरिद मलजला सेकसाधिक्य संगं
वंदेऽहं देव भक्त्या भवभय दहनं सभजनान मोदयंतम ॥

૪૦ ॥

[ફલશ્રુતિ: ૪૦: ઈ સ્લોકાવુ ગ્રહગળ કેટ્ટ પરિણામગળન્નુ
પરિહરિસુત્તદે.]

ફલશ્રુતિ:

સુબ્રહ્મણ્યાખ્ય સૂરે: સુત ઈતિ સુભૃશં કેશવા નંદ તીર્થ-
શ્રીમત પાદાબ્જભક્ત: સ્તુતિ મકૃત હરેર વાયુદેવસ્ય ચાસ્ય

।

તત્પાદાર ચાદરેણ ગ્રથિતપદલ સન્માલયા ત્વેતયા ચે
સંરાધ્યા મૂનમંતિ પ્રતત મતિગુણા મુક્તિમેતે વ્રજંતિ ॥ ૪૧ ॥
॥ ઈતિ કવિકુલતિલક શ્રીમત ત્રિવિક્રમપંડિતાચાર્ય કૃતા
વાયુસ્તુતિ: સંપૂર્ણા ॥

[ફલશ્રુતિ: ૪૧: ઈ સ્લોકાવુ લૌકિક લગત્તુગાળિંદ
બિડુગડેગોળુત્તદે.]

॥ શ્રી નરસિંહનખસ્તુતિ: ॥

पांत्वस्मान पुरुहूतवैरिबलवन मातंग माघद्धटा
कुंभोच्याद्वि विपाटनाधि कपटु प्रत्येक वव्रायिताः ।
श्रीमत्कंठीरवास्य प्रततसुनभरा दारितारातिदूर
प्रध्व स्तध्वांतशांत प्रविततमनसा भाविता भूरिभागैः ॥ १
॥

लक्ष्मीकांत समंततोऽपि कलयन नैवेशि तुस्ते समं
पश्याम युत्तमवस्तु दूरतरतो आपास्तं रसो योऽष्टमः ।
यद्रो षोत्कर दक्षनेत्रकुटिल प्रांतोत्थिताग्नि रङ्कुरत
अधो तोपम विष्कुलिंग भसिता ब्रह्मेश शकोत्कराः ॥ २ ॥

पुरस्चरण

॥ श्री नरसिंहनभस्तुतिः ॥

पांत्वस्मान पुरुहूतवैरिबलवन मातंग माघद्धटा
कुंभोच्याद्वि विपाटनाधि कपटु प्रत्येक वव्रायिताः ।

श्रीमत्कंठीरवास्य प्रततसुनभरा दारितारातिदूर
प्रध्व स्तध्वांतशांत प्रविततमनसा भाविता भूरिभागैः ॥ १

॥

लक्ष्मीकांत समंततोऽपि कलयन नैवेशि तुस्ते समं
पश्याम युत्तमवस्तु दूरतरतो आपास्तं रसो योऽष्टमः ।
यद्रो षोत्कर दक्षनेत्रकुटिल प्रांतोत्थिताग्नि स्फुरत
भयो तोपम विष्कुलिंग भसिता ब्रह्मेश शकोत्कराः ॥ २ ॥
॥ ॐति श्रीमद् आनंदतीर्थ भगवत पादकृता श्री नरसिंह
नभस्तुतिः संपूर्णा ॥

इलश्रुतिः

सुब्रह्मण्याभ्य सूरैः सुत ॐति सुभृशं केशवा नंद तीर्थ-
श्रीमत पादाब्जभक्तः स्तुति मकृत हरेर वायुदेवस्य चास्य

।

तत्पादार चादरेण ग्रथितपदल सन्मालया त्वेतया ये
संराध्या भूनमंति प्रतत मतिगुणा मुक्तिमेते व्रजंति ॥ ४१ ॥
॥ ॐति क्विडुलतिलक श्रीमत त्रिविक्रमपंडिताचार्य कृता
वायुस्तुतिः संपूर्णा ॥

मध्वा

वंदे तं त्वा सुपूर्णा प्रमति मनुदिना सेवितं देववृद्धै
वृद्धै वंदारुमीशे श्रिय उत नियतं श्रीमद् आनंदतीर्थम् ।
वंदे मंदाकिनी सत सरिद मलयला सेकसाधिक्य संगं
वंदेऽहं देव भक्त्या भवभय दहनं सञ्जनान मोदयंतम् ॥

४० ॥

भूत्वा क्षेत्रे विशुद्धे द्विजगण निलये इष्यपी ठाभिधाने
तत्रापि ब्रह्मजाति स्त्रिभुवनविशदे मध्य गेहाभ्यगेहे ।
पारि व्राभ्याधिराजः पुनरपि बहरीं प्राप्य कृष्णं चनत्वा
कृत्वा भाष्याणि सम्यग व्यतनुतच भवान भारतार्थ
प्रकाशम् ॥ ३८ ॥

आज्ञामन अन्यैरधार्या शिरसि परिसर द्रश्मि कोटीर कोटौ
कृष्णस्या क्लिष्टकर्मा दधदनु सरणा दर्थितो देवसंघैः ।
भूमावागत्य भूमन्न असुकर मकरो ब्रह्मसूत्रस्य भाष्यं
दुर्भाष्यं व्यस्यदस्यो र्भाषिमत उदितं वेद सद्युक्ति मिस्त्वम्
॥ ३८ ॥

अस्तव्यस्तं समस्त श्रुतिगत मधमै रत्नपूगं यथांघै
रर्थं लोकोप कृत्यै गुणगण निलयः सूत्रया मास कृत्स्नम ।
योऽसौ व्यासाभिधान स्तमह महरहर भक्तितस्तत
प्रसादात्
सद्योविद्यो पलब्ध्यै गुरुतम भगुरुं देवदेवं नमामि ॥ ३७ ॥

सानु कोशैरजसं जनि मृतिनिरया धूर्मि मालाविलेऽस्मिन
संसारो ध्यौनिमग्नां छरण मशरणा निश्चतो वीक्ष्य जंतून
।

युष्माभिः प्रार्थितः सज जलनिधि शयनः सत्यवत्यां महर्षे
व्यक्तश्चि न्मात्रमूर्तिर नभलु भगवतः प्राकृतो जतु देहः ॥
३९ ॥

पीठे रत्नोपकल्पे रुचिर रुचिमणि ज्योतिषा सन्निषण्णं
ब्रह्माणं भाविनंत्वां ज्वलति निजपदे वैदिकाद्याहि विद्याः ।
सेवंते मूर्तिमत्यः सुचरित चरितं भाति गंधर्व गीतं
प्रत्येकं देव संसत्स्वपि तव भगवन नर्तित द्योवधूषु ॥ ३५
॥

प्राचीना चीर्णपुण्यो अयचतुरतरा चारतश्चारुयिता
नत्युच्यां रोचयंतीं श्रुतिचितवचनां श्राव कंश्चोध चुंचून ।
व्याख्या मुत्भात दुःभां चिरमुचित महाचार्य चिंतार तांस्ते
चित्रां सच्छास्त्र कर्त श्ररज्ञ परिचरां छ्रावया स्मांश्च किंचित
॥ ३४ ॥

उधन मंदस्मितश्री मृदुमधुमधुरा लापपी यूपधाराप
उिरा सेडोपशांता सुभसुजनमनोलोचना पीयमानमा
संद्रक्ष्ये सुंदरंसं दुहद्विह महदानंदम आनंदतीर्थ
श्रीमद वक्त्रेदुबिंबं दुरित नुदुदितं नित्यदाहं कदानु ॥ ३३ ॥

त्रिष्वप्ये वावतारे ष्वरिभिरपघृणं हिंसितो निर्विकारः
सर्वज्ञः सर्वशक्तिः सकल गुणगणा पूर्णरूप प्रगल्भः ।
स्वच्छः स्वच्छंद मृत्युः सुभयसि सुजनं देव किं चित्रमत्र
त्राता यस्य त्रिधामा षगद्भुत वशगं किंकराः शंकराधाः ॥ ३२
॥

आडोशंतो निआशा भयभरवि वशस्वाशया शिछन्नदर्पा
वाशंतो देशनाश स्त्विति भत दुधियां नाशमाशा दशाऽशु ।

धावंतो ऽश्लीलशीला वितथ शपथ शापाशिवाः शांतशौर्या
स्त्वद्द्व्याभ्या सिंहनादे सपदि दृशिरे मायिगो मायवस्ते ॥
३१ ॥

तदुष्प रेक्षानुसारा त्कतिपयकुनरै रादृतोऽन्यै विसृष्टो
ब्रह्माऽहं निर्गुणोऽहं वितथ मिदमिति ह्येष पाषंड वादः ।
तद्युक्त्या भासजल प्रसरविषतरु दाहदक्ष प्रमाश
ज्वाला मालाधरोऽग्निः पवन विजयते तेऽव तार स्तृतीयः
॥ ३० ॥

देहा दुत्कामि तानाम अधिपति रसताम अकृमाद वकबुद्धिः
कुहः कोधैक वश्यः कृमिरिव मणिमान दुष्कृती निष्कि यार्थम ।
चक्रे भूयक मेत्य ककचमिवसतां चेतसः कष्ट शास्त्रं
दुस्तर्क चकपाशे गुणगाश विरहं जवतां चाधिकृत्य ॥ २८ ॥

मीमसेन

ब्रह्मीः कोटीरटीकः कुटिल कटुमती नुत्कटा टोपकोपान
द्राक च त्वं सत्वरत्वा अरराद गदया पोथया मासिथारीन

।

उन्मथ्या तथ्यमिथ्या त्ववचन वचना नुत्पथ स्थांस्तथा
ऽन्यान्प्रायश्चः स्वप्रियायै प्रियतम कुसुमं प्राण तस्मै
नमस्ते ॥ २८ ॥

गच्यन सौगंधिकार्थं पथिस हनुमतः पुश्च मश्चस्य लीमः
प्रोद्धर्तुं नाशकत्स त्वमुमुरु वपुषा लीषया मासयेति ।
पूर्वाज्ञानौ षसोस्ते गुरुतम वपुषोः श्रीमद् आनंदतीर्थ
कीडामात्रं तदेतत् प्रमदद सुधियां मोहक द्वेष भाजम ॥ २७ ॥

याभ्यां शुश्रूषुरासीः कुरुकुल जनने क्षत्र विप्रो द्विताभ्यां
ब्रह्मभ्यां बृंहिताभ्यां चितिसुभ वपुषा कृष्णनामा
स्पदाभ्याम ।
निर्मेदाभ्यां विशेषाद्द्वि वचन विषयाभ्या मुत्ताभ्याम
अमूभ्यां
तुभ्यं च क्षेमद्वेभ्यः सरसिञ विलस ल्लोचनेभ्यो नमोऽस्तु
॥ २५ ॥

द्रुष्टंतीं हृष्टुं मां द्रुतमनिलजला द्वावयंतीम विद्या

निद्रां विद्राव्य सद्यो रचनपटुमथाऽ पाद्य विद्यासमुद्र ।
वाग्देवी सासुविद्या द्रविणद विदिता द्रौपदी रुद्रपत्न्या
द्युद्रिक्ता द्रागामद्रा द्रह्यतु दयिता पूर्व लीमाऽज्ञ याते ॥ २५
॥

क्ष्वेला क्षीणादृष्टासं तवरणमरि हृन्न उद्गदो क्षमबाहो
र्बहक षौहिण्यनीक क्षपाण सुनिपुणं यस्य सर्वोत्तमस्य ।
शुश्रूषार्थं यकथं स्वयमयमथसं वक्तुम आनंदतीर्थ-
श्रीमन्नामन समर्थ स्त्वमपि हि युवयोः पादपद्मं प्रपद्ये ॥
२४ ॥

निर्मृद्ग्न अत्ययत्नं विजरवरजरा संघकायास्थि संधी
न्युद्धेत्वं स्वध्वरे वा पशुमिव दमयन विष्णुपक्षद विडीशम ।
यावत प्रत्यक्षभूतं निजिल मज्जुवं तर्पया मासिथासौ
तावत्या ऽऽयोषि तृप्त्या किमु वद भगवत राजसू याश्वमेधे
॥ २३ ॥

जघ्ने निघ्नेन विघ्नो बहुल बलबक ध्वंसनाद्येन शोचद्वि
प्रानुकोशपाशै रसुविधृति सुभस्यैक यज्ञाजनानामा

तस्मै ते देव दुर्मः कुरुकुलपतये कर्मणा च प्रणामान
किर्मीरं दुर्मतीनां प्रथममथ च यो नर्मणा निर्ममाथ ॥ २२ ॥

हनुमन

देव्या देशप्रणीति द्रुहिण हरवरा वध्यरक्षो विघाताह
यासेवो धद्यार्द्रः सहभुजमकरो द्रामनामा मुकुंदः ।
दुष्प्रापे पारमेष्ठये करतलमतुलं मूर्ध्नि विन्यस्य धन्यं
तन्वन भूयः प्रभूत प्रणय विकसिता ऽन्वेक्षण स्त्वेक्षमाणः
॥ २१ ॥

दृष्ट्वा दृष्टाधि पोरः स्फुटित कनकस ऋर्म दृष्टास्थिकूटं
निष्पिष्टं हाटकाद्रि प्रकट तटतटा कतिशंको जनोऽभूत ।
येनागौ रावणारि प्रियनटनपटु मुष्टिरिष्टं प्रदेषुं
किं नेष्टे मेसतेऽष्टा पदकटकटि त्कोटिभा मृष्टकाष्ठः ॥ २०
॥

क्षिप्तः पश्चात्सलीलं शतमतुलमते योजनानां सौच्य
स्तावद्वि स्तारवांश्चा प्युपललव र्व व्यग्रबुद्ध्या त्वयाऽतः
।

स्वस्वस्था नस्थितातिस थिरशकलशिला जल संश्लेषनष्ट
च्छेदांकः प्रागिवाभूत कपिवरवपुष स्तेनमः डौशलाय ॥ १८

॥

प्राक पंचा शत्सहस्रै र्व्यवहितममितं योजनैः पर्वतं त्वं
यावत संश्रवना द्यौषध निधि मधिक प्राण लंकाभनैषीः ।
अद्राक्षी द्रुत्पतंतं तत उत गिरिभुत पाटयंतं गृहीत्वा
यांतं भे राघवांघ्नौ प्रणतमपि तद्वै कक्षाणे त्वां हि लोकः ॥ १८

॥

वंदेऽहं तं हनुमान र्धति महितमहा पौरुषो आहुशाली
भ्यात स्तेऽग्र्योऽवतारः सहित र्धह बहु ब्रह्म चर्यादि धर्मैः ।
सस्नेहानां सहस्वान अहरहरहितं निर्दहन देहभाजम
अंशो मोहापहोयः स्पृहयति महतीं भक्तिमद्यापि रामे ॥

१७ ॥

मूला वायु

तत्त्वज्ञान मुक्तिभाजः सुभयसि हि गुरो योग्यता

तारतम्याद्

आधत्से मिश्रबुद्धीं स्त्रिदिवनिरयतू गोचरा न्नित्यबद्धान ।

तामिस्रां घादिकाप्ये तमसि सुबहुलं दुःख यस्यन्य थाज्ञान
विषणो राज्ञा त्तिरित्थं श्रुतिशतमिति हासादियाऽ कर्णायामः ॥

१५ ॥

विषणो रत्युत्तमत्वाद् अजिलगुणगणै स्तत्र भक्तिं
गरिष्ठाम

आश्लिष्टे श्रीधराभ्याम अमुमथ परिवारात्मना सेवकेषु ।

यः संघते विरिंचे श्वसनविहगपा नंतरुद्रेंद्रपूर्वे

ष्वाध्यायं स्तारतभ्यं स्फुटमवति सदा वायुरस्मद् गुरुस्तम

॥ १५ ॥

मातर्मे मातरिश्वन पितरतुलगुरो भ्रातरिष्ठाप्त बंधो

स्वामिन सर्वातरात्मन नजरजरयितर जन्म मृत्याम

अयानाम ।

गोविंदे देहि भक्तिं भवति च भगवन्न उर्वितां निर्निमितां

निर्व्याजं निश्चलां सद्गुणगण बृहतीं शाश्वतीम आशुदेव ॥

१४ ।

क्षुत्क्षामान रक्षरक्षो रदभरनभर क्षुण्ण विक्षोभि ताक्षान

आमग्ना नंधडूपे क्षुरमुज मुजरैः पक्षिभि विक्षतांगान ।
पूया सृङ्खत्रविष्ठा इमिडुल डलिले तत्क्षरा क्षिप्तशक्त्या
धस्त्र व्रातादितांस्त्व द्विष उपविहते वजूकल्पा जलूडाः ॥
१३ ॥

अस्मिन्न स्मद्गुश्यां हरिचरा चिरध्यान सन्मंगलानां
युष्माङ् पार्श्व भूमिं धृतरणरणिङ् स्वर्गिसेव्यां प्रपन्नः ।
यस्तूदास्तेस आस्ते अधिभवम सुलभ क्लेश निमोडमस्त
प्रायानंदं कथंचि न्नवसति सततं पंच कष्टेऽति कष्टे ॥ १२ ॥

उत्पत्ता त्युत्कटत्विट प्रकटकटकट ध्वानसंघट्ट नोद्यद्विद
युद्व्य उठस्कुलिंग प्रकर विकिरणो त्कवायिते आघितांगान ।
उद्गाढं पात्यमाना तमसि तत र्तः किंकरैः पंडिलेते
पंक्तिर्गाव्यां गरिमशा ग्लपयतिहिवव द्वेषिणो विद्वदाध ॥
११ ॥

आनंदा न्मंदमंदा ददतिहि मरुतः कुंड मंदार नंधा
वर्त्यामोदान दधाना मृदपदमुदितो द्रीतकैः सुंदरीशाम ।
वृष्टै रावंधमुक्तं द्रुहि मगुमद नाडींद्र देवेन्द्रसेव्ये
मौकुंटे मंदरेऽस्मिन् नविरतमुदयन मोदिनां देवदेव ॥ १० ॥

येऽमुं भावं भजंते सुरमुष्ण सुवना राधितं ते तृतीयं
भासंते भासुरैस्ते सहचरयलितै श्रामरै श्रारुवेषाः ।
वैकुण्ठे कंडलग्न स्थिरशुचि विलसत कान्ति तारुण्यलीला
लावण्या पूर्णकान्ता कुचभरसुलभा श्लेष सम्मोद सांद्राः ॥
८ ॥

साभ्रोष्णा भीशु शुभ्र प्रभम भयनभो भूरि भू भृद्धि भूति
भ्राजिष्णु भूङ्गभूषां भवनमपि विभो ऽभेदि भले भूवे ।
येनभ्रु विभ्रमस्ते भ्रमयतु सुभृशं भर्तु वदुर भृताशान
भ्रांतिर भेदाव भासस त्विति भयमभि भूर भोक्ष्यतो
मायिभिक्षून ॥ ८ ॥

मूर्धन्ये षोऽंजलिर्मे दृढतर मिहते अध्यते अंध पाश
अत्रे दात्रे सुभानां भजति भुवि भविष्य द्विधात्रे द्युभर्त्रे ।
अत्यंतं संततंत्वं प्रदिश पद्मयुगे हंत संताप भाजम
अस्माकं भक्तिमेकां भगवत उतते माधवस्याथ वायोः ॥
९ ॥

મંગલાચરણ

સંસારો તાપનિત્યો પશમદસદય સ્નેહહા સાંબુપૂર
પ્રોથ દ્વિધાનવથ દ્યુતિમણિ કિરણ શ્રેણિ સંપૂરિતાશઃ।
શ્રીવત્સાં કાધિવાસો ચિતતરસરલ શ્રીમદ આનંદતીર્થ
ક્ષીરાંભો ધિર્વિભિંધાદ ભવદનભિમતં ભૂરિમે ભૂતિહેતુઃ ॥ ૬ ॥

ઉદ્યદ્વિદ્યુત વિપ્રચંડાં નિજરુચિનિકર વ્યાપ્ત લોકાવકાશો
બિભ્રદ ભીમો ભુજેયો ડભ્યુદિતદિનકરા ભાંગદાઢ્ય પ્રકાંડે ।
વીર્યો દ્ધાર્યા ગદાગ્ર્યામ ચમિહ સુમતિં વાયુદેવો વિદધ્ય
આદધ્યાત્મ જ્ઞાનનેતા ચતિવર મહિતો ભૂમિ ભૂષા મણિર્મે ॥
૫ ॥

અસ્યા વિષ્કર્તુકામં કલિમલકલુષે ડસ્મિન્જને જ્ઞાનમાર્ગ
વંદ્યં ચંદ્રેંદ્ર રુદ્ર દ્યુમણિ ફણિવયો નાયકાઘૈરિ હાથ ।
મધ્વાખ્યં મંત્રસિદ્ધં કિમુત કૃતવતો મારુ તસ્યાવતારં
પાતારં પારમેષ્ઠ્યં પદમપવિપદઃ પ્રાપ્તુરા પન્નપુંસામ ॥ ૪ ॥
જન્માધિ વ્યાધ્યુપાધિ પ્રતિહતિ વિરહ પ્રાપકાણાં ગુણાનામ
અગ્ર્યાણામ મર્ષકાણાં ચિરમુદિત ચિદાનંદ સંદોહદાનામા
એતેષા મેષ દોષ પ્રમુષિત મનસાં દ્રેષિણાં દૂષકાણાં

दैत्यानाम आर्तिमंघे तमसि विदधतां संस्तवे नास्मि शक्तः

॥ ३ ॥

उत्कंठा कुंडकोला हलजवविदिता जस्र सेवानुवृद्ध
प्राञ्जलमज्ञानधूतां धतमससुमनो मौलिरत्नाव लीनामा
भक्त्युद्रेकावगाऽप्रघटनसघटा त्कार संघृष्यमाश प्रान्त
प्रांग्र्यांघ्रि पीठ त्थितकनकरजः पिंजरा रंजिताशाः ॥२॥

ओम ॥ श्रीमद् विष्ण्वंघ्रिनिष्ठा आतिगुण गुरुतम
श्रीमदानंदतीर्थ
त्रैलोक्याचार्य पादो ज्ज्वलजल जलसत पांत वोऽस्मान
पुनंतु ।
वाचां यत्र प्रणेत्री त्रिभुवन महिता शारदा शारदेंदु
ज्योत्स्ना भद्रस्मितश्री धवलितकुत्सा प्रेम भारंभभार ॥ १
॥

॥ श्री नरसिंहनभस्तुतिः ॥

पांत्वस्मान पुरुहूतवैरिभलवन मातंग माघद्धटा

कुंभोच्याद्वि विपाटनाधि कपटु प्रत्येक वव्रायिताः ।
श्रीमत्कंठीरवास्य प्रततसुनभरा दारितारातिदूर
प्रध्व स्तध्वांतशांत प्रविततमनसा भाविता भूरिभागैः ॥ १
॥

लक्ष्मीकांत समंततोऽपि कलयन नैवेशि तुस्ते समं
पश्याम युत्तमवस्तु दूरतरतो आपास्तं रसो योऽष्टमः ।
यद्रो षोत्कर दक्षनेत्रकुटिल प्रांतोत्थिताग्नि रङ्कुरत
भद्यो तोपम विष्कुलिंग भसिता ब्रह्मेश शकोत्कराः ॥ २ ॥

॥ धति श्रीमद आनंदतीर्थ भगवत पादकृता श्री नरसिंह
नभस्तुतिः संपूर्णा ॥